

pælskommunen og eventuelt også amtskommunen, for så vidt angår de sociale tilbud, fremgå af aftalen. Særligt for denne gruppe vil det være nærliggende, at patienten får tilknyttet en støtte- og kontaktperson.

Endelig skal udskrivningsaftalen så vidt muligt indeholde en angivelse af dato og tidspunkt for det første møde hos vedkommende myndighed, privatpraktiserende sundhedsperson eller andet sted efter udskrivningen.

Ordningen bygger på patientens frivillige inddragelse i den fremtidige behandling gennem fastlæggelse af udskrivningsaftalen. Ordningen vil således sikre, at aftaleparterne, herunder patienten, er vidende om og indforståede med, hvad der skal ske efter udskrivningen og – ikke mindst – hvem der er ansvarlige for opfølgningen.

Ordningen indebærer, at den, som efter en udskrivningsaftale har pligt til at følge en patient, skal konstatere, om patienten møder som aftalt i distriktspsykiatrien, hos den praktiserende læge eller i det sociale tilbud m.v. Den, der har pligten til at følge patienten, forudsættes at kontakte patienten, hvis patienten ikke møder som aftalt, med henblik på at motivere den pågældende til at overholde den indgåede aftale. Såfremt patienten ikke kan motiveres til at overholde den indgåede aftale, forudsættes det, at der om nødvendigt tilkaldes en læge med henblik på at skønne, om indlæggelse, om nødvendigt tvangsindlæggelse, af patienten på psykiatrisk afdeling er nødvendig.

Visse patienter, som tilhører denne mindre gruppe alvorligt sindslidende med tunge psykiatriske og sociale problemer, kan tænkes ikke at ville medvirke til indgåelse af en udskrivningsaftale. Disse patienter har på trods heraf – eller måske netop derfor – også behov for den særlige opfølgning, der vil kunne sikres ved indgåelse af en udskrivningsaftale.

Det foreslås på denne baggrund, at overlægen også i disse tilfælde pålægges ansvar for, at en udskrivningsaftale indgås mellem den psykiatriske afdeling, distriktspsykiatrien samt bopælskommunen og eventuelt amtskommunen for så vidt angår de sociale tilbud. Der stilles samme indholdsmæssige krav til en aftale indgået uden patientens medvirken som til en aftale, hvortil patienten har medvirket.

Den foreslåede ordning med udskrivningsaftaler omfatter alene den mindre gruppe alvorligt sindslidende patienter, som uden en særlig opfølgning risikerer at falde ud af behandlingssystemet, uden at nogen bemærker det. Overlægen forudsættes forinden enhver udskrivning fra psykiatrisk afdeling at vurdere, om patienten tilhører denne gruppe. Gruppen, der som nævnt er karakteriseret ved et sammenfald

af tunge psykiatriske og sociale problemer, antager formentlig på landsplan en størrelsesorden på ca. 500-1000 personer. Der vil derfor kun være tale om indgåelse af udskrivningsaftaler ved et mindre antal udskrivninger.

En afgørende forudsætning for anvendelse af udskrivningsaftaler er, at der kan skabes kontakt mellem kommuner og amtskommuner og mellem sundheds- og socialvæsenet med det formål at sikre gruppen af alvorligt sindslidende patienter en særlig opfølgning, som dækker patientens særlige behov. En væsentlig del af denne kontakt vil bestå i udveksling af oplysninger om patientens rent private forhold.

Oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold må som hovedregel ikke videregives til anden forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 1. Videregivelse af oplysninger om rent private forhold kan dog bl.a. ske, når den, oplysningen angår, har givet samtykke, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 1, eller det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysninger skal videregives, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 2. Samtykke fra patienten skal i almindelighed meddeles skriftligt og har kun gyldighed i et år, jf. § 28, stk. 4 og 5.

At der foreligger et samtykke efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 1, til, at der udveksles oplysninger om patientens rent private forhold, vil normalt være en forudsætning for, at der kan indgås en udskrivningsaftale med patienten. Her vil retsgrundlaget for videregivelse af oplysninger om rent private forhold således være klart.

Imidlertid kan der netop for denne gruppe patienter forekomme tilfælde, hvor patienten ikke vil medvirke til indgåelse af udskrivningsaftalen, eller hvor patienten ikke vil give sit samtykke til, at oplysninger kan udveksles mellem forskellige forvaltningsmyndigheder m.fl. til forberedelse og senere efterlevelse af en udskrivningsaftale.

Det findes derfor nødvendigt, at der i lovforslaget skabes et klart hjemmelsgrundlag for, at myndigheder og sundhedspersoner m.fl. får adgang til – uden samtykke fra den, oplysningerne angår – at drøfte bestemte patienters forhold som led i indgåelse af og tilsyn med overholdelsen af udskrivningsaftaler.

Udveksling af oplysninger i forbindelse med indgåelse af og tilsyn med overholdelse af udskrivningsaftaler må ikke skade de pågældende myndigheder og sundhedspersoners patientforhold. Der er derfor i lovforslaget alene givet myndigheder og sundhedspersoner m.fl. mulighed for at videregive oplysninger. Det er ikke tanken, at myndighederne og sundhedspersonerne m.fl. skal være forpligtede til at udveksle oplysninger. Ordningen fraviger på dette punkt reglerne i forvaltningslovens § 31, hvorefter en